

РЕШЕНИЕ

№ 473

гр. София, 22.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 17.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **11198** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Я. П. Я. против уведомително писмо изх. № 01-160-6500/9096/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция (ДФЗ-РА). Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост поради просрочие, а по същество - неоснователност на жалбата.

След като объди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира следното от фактическа и правна страна.

В процесното писмо са обективирани отказ за изплащане на субсидии по заявление с УИН 16/300410/74353 и наложени финансови санкции за бъдещ период в общ размер на 4335,81 лв. Ето защо, то представлява изрично волеизявление на овластен със закон за това административен орган, с което непосредствено се засягат права на жалбоподателя; поради това, писмото представлява индивидуален административен акт по определението на чл.21, ал.1 АПК и подлежи на оспорване по реда на същия кодекс. Поради това, жалбата, подадена против УП от неговия адресат е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването. Видно от приложената в преписката разписка, УП е съобщено на 08.11.2011г. Според отбелязването в щемпела, жалбата е подадена на 23.11.2011г., един ден след изтичане на 14-дневния срок по чл.149, ал.1 АПК. Независимо от това следва да се приеме, че оспорването е извършено в законоустановения за това срок, предвид указанията

относно възможността за обжалване, съдържащи се в текста на процесното УП. Посочва се в определение № 11562/20.09.2012г. по адм. д. № 10059/2012г. на Върховния административен съд, IV отделение, че: „При това указание относно реда за обжалване на уведомителното писмо следва да се приеме, че в случая е налице нередовно съобщаване, тъй като жалбоподателят изобщо не е уведомен за възможността за съдебно оспорване, което обстоятелство е основание за удължаване на срока за обжалване по реда на чл.140, ал.1 от АПК.” Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Видно от първата таблица на процесното УП, след извършени административни проверки неговият издател е приел, че е налице недопустима площ за подпомагане в общ размер на 23,7 ха по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/. Не са изложени конкретните фактически основания, въз основа на които административният орган е достигнал до извода за недопустимост на посочените от него площи. Вместо това, в съдържанието на УП са посочени различни разпоредби от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), Наредба № 2/21.02.2011 г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане и Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор (Регламент 1122). Тези цитати не представляват фактически основания за издаване на оспорения акт, нито последните могат да бъдат извлечени по смисъла на разпоредбите, тъй като представляват най-общо възможните хипотези на недопустимост за подпомагане, без конкретна привръзка към разглежданото заявление.

Основанията за постановения отказ за подпомагане и санкции се установяват от заключението на вещото лице, което съдът в настоящия състав възприема като обективно и компетентно. Съгласно това заключение, въз основа на дешифрирани сателитни снимки, направени през 2010г., са визуализирани парцелите, заявени от жалбоподателя. Вещото лице констатира, че за всички описани в УП парцели (с изключение на 24493-176-1-2, за който не е изложена констатация), са налице площи с размери както посочените в УП, в които се намира компактна маса храсти, без видима човешка намеса, няма следи от коситба или друга обработка, съответно висока тревна растителност, път, два броя лъчове до сграда. Не са спазени условията за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние. За парцел 24493-176-1-2 вещото лице не е изложило констатация, но доколкото не се установява обратното, следва да се приеме предвид общото заключение, че всички парцели не са поддържани в съответствие с горепосочените условия, които са предпоставка за субсидиране и за които жалбоподателят е потвърдил писмено в подаденото заявление за подпомагане, че познава и ще изпълнява.

При така установените обстоятелства следва да се приеме, че площите са недопустими за подпомагане поради необработването им. Макар административният орган при оспорване на УП да носи доказателствената тежест съобразно чл.170, ал.1 АПК да установи неговата законосъобразност на всички основания по чл.146 АПК, на

свой ред кандидатът за подпомагане дължи да установи изпълнението на условията, при които заявените от него площи следва да бъдат субсидирани чрез съответната мярка.

След като извърши проверка на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът намира същия за издаден в установената форма от компетентен орган. ДФЗ е акредитиран със заповед № РД-09-1166/20.12.2006 г. на министъра на земеделието и горите за единствена РА за Р. Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика. Акредитацията е възстановена със заповед № РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и храните, обн. в ДВ бр.108/19.12.2008г. Процесното УП е постановено без допуснати при издаването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила; същото е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за възстановяване на разноски. Установява се общ размер на последните: 205 (двеста и пет) лева – възнаграждение за вещо лице. Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. П. Я., с ЕГН [ЕГН], против уведомително писмо изх. № 01-160-6500/9096/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция.

ОСЪЖДА Я. П. Я., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция сумата 205 (двеста и пет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: